

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Στασίνου 1, Έγκωμη, Ταχ. Θυρίς 1884 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τηλ. 43096-7, Τηλ. Διεθ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡ.9/1980)

"Α.Π.Ο.Π." ΠΑΦΟΥ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
Δ.Ε. Κ.Ο.Π. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 8.7.1980"

Ημερομ. Ακροάσεως: 17.10.1980

Ώρα: 6.00 μ.μ.

Τόπος: Γραφεΐα Κ.Ο.Α.

Ενώπιον: κ.κ. Τίτου Φάνου 'Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδοπούλου, 'Αντώνη Δράκου
καί 'Ανδρέα Δικηγοροπούλου Μελών

Εμφανίσεις: 'Ανδρέας 'Ομήρου - Δικηγόρος διά Σωματεΐον Α.Π.Ο.Π.
Τάκης Στεφανίδης - Γεν. Γραμματέας έκ μέρους Κ.Ο.Π.
Παρίσταται καί ὁ κ. Κυριάκος Ζινιέρης μέλος Σωματείου Α.Π.Ο.Π.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Εἰς τήν παροῦσαν υπόθεσιν τό Σωματεΐον "Α.Π.Ο.Π." υπέβαλεν ἔφεσιν κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. ἡμερομηνίας 8ης Ἰουλίου 1980, διά τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη εἰς τό Σωματεΐον "£100.- πρόστιμον καί ἀποκλεισμός μιᾶς ἀγωνιστικῆς ἡμερομηνίας".

Τό Σωματεΐον "Α.Π.Ο.Π." διά τῆς ἐφέσεώς του ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς αὐτό ποινή ἦτο "ὑπερμέτρως αὐστηρά".

Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνώπιόν μας διαδικασίας, ἐτέθη ὑπό τῆς Α.Δ.Ε.Α. ὡς προκαταρκτικόν θέμα πρὸς συζήτησιν τό ἐρώτημα κατά πόσον αὕτη κέκτηται δικαιοδοσίαν νά ἐπιληφθῇ τῆς παρούσης υποθέσεως ὡς ἀνωτάτη δευτεροβάθμιος Δικαστική Ἐπιτροπή.

Ὁ Δικηγόρος τῶν ἐφεσειδόντων υπεστήριξεν ὅτι βάσει τοῦ ἄρθρου 5(2) τοῦ περί Κυπριακοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀθλητισμοῦ Νόμου (Νόμος 41/1969), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διά τοῦ ἄρθρου 2(β) τοῦ Νόμου 22/1972, ἡ Α.Δ.Ε.Α. κέκτηται ἀρμοδιότητα νά ἐπιλαμβάνεται κατ' ἔφεσιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀποφάσεων τῆς Κ.Ο.Π., τῆς δικαιοδοσίας της μή περιοριζομένης πλέον εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας τό Καταστατικόν τῆς Κ.Ο.Π. ἐπιτρέπει τήν ἄσκησιν ἐφέσεως.

Ἦκούσαμεν μετά προσοχῆς τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ δικηγόρου τῶν ἐφεσεϊόντων καί κατὰ πλειοψηφίαν, τῶν κ.κ. Ἀντώνη Δράκου καί Ἀνδρέα Δικηγοροπούλου διαφωνούντων, ἠκολοθήσαμεν τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Α.Δ.Ε.Α. εἰς τὴν ὑπόθεσιν ΑΡ. 1/1979(1) "ΗΡΑΚΛΗΣ" Γερολάκκου (11) Ποδοσφαι- ριστῆς ΚΩΝ/ΝΟΥ ΠΕΤΡΟΣ κατὰ ἀποφάσεως Δ.Ε. Κ.Ο.Π. ὑπὸ ἡμερ. 5.11.79, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλέχθησαν, μεταξύ ἄλλων, τὰ ἀκόλουθα:

"Ἐκ τῆς διατυλώσεως τοῦ Κανονισμοῦ 14(2) προκύπτει σαφῶς ὅτι αἱ ἀρμοδιότητες τῆς Α.Δ.Ε.Α., ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ θέμα ἐφέσεων, περιορίζονται μόνον εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἔφεσις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν καταστατικῶν τῶν οἰκείων ὁμοσπονδιῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ κέκτηται ἀρμοδιότητα δυνάμει τοῦ τροποποιητικοῦ Νόμου 22 τοῦ 1972 νά ἀσκῇ δευτεροβάθμιον δικαιο- δοσίαν ἐπὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀποφάσεων. Ἐάν ὁ Ὄργανισμός ἐσκόπει νά ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Α. Δ. Ε. Α. τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἄνευ περιορισμοῦ θά ἔπρεπε νά πράξῃ τοῦτο ρητῶς διὰ τῆς τρο- ποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ 14(2). Δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ δικηγόρου τῶν αἰτητῶν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμ- βούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐδικαιοῦτο νά ἀναθέσῃ, καί δυνατόν νά ἀνέθεσε, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 2(β)(1) τοῦ τροποποιητικοῦ Νόμου 22 τοῦ 1972, τὰς ἀρμοδιότητάς του νά ἀσκῇ δευτεροβάθμιον δικαιοδοσίαν ἄνευ περιορισμοῦ, εἰς τὴν Α.Δ.Ε.Α., καθ'ὅτι ἡ ἀνάθεσις τῶν ἀρμοδιοτήτων τούτων δέον ὅπως γίνεται διὰ Κανο- νισμῶν ὥς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἀναριθμημένου ἀρθροῦ 18(2)(α) τοῦ Νόμου καί οὐχί δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου."

Τὸ ἐρώτημα συνεπῶς, τὸ ὁποῖον ἐγείρεται, εἶναι κατὰ πόσον τὸ Κατα- στατικὸν τῆς Κ.Ο.Π. ἐπιτρέπει ἔφεσιν εἰς τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν ὑπόθεσιν.

Αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας χωρεῖ τοιαύτη ἔφεσις, προβλέπονται ρητῶς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 20(1)(δ) καί (2)(ε) τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π.

Αἱ διατάξεις αὗται ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

"Ἀρθρον 20ον

1. Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

XXXXX XXXXXXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX

(δ) Ἐκδικάζει αἰτήσεις τῶν διαγωνιζομένων Σωματείων εἰς περιπτώσεις διακοπῆς τοῦ ἀγῶνος πρὸ τῆς λήξεως του ὡς καί ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρου ἀγῶνος παραπεμπομένης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Ο.Π.

Νοεῖται ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου (5) χωρεῖ ἔφεσις εἰς τὴν Ἀνωτάτην Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀθλητισμοῦ τοῦ Κ.Ο.Α.

XXXXX XXXXXXXXXXXX XXXXXXXX XXXXXXXX

2. Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νά ἐπιβάλλῃ τὰς κάτωθι ποινάς, ...

XXXXXX XXXX XXXXXX XXXXXX XXXXXXXXXXXX

(ε) 'Οριστικήν διαγραφὴν καί ἀποβολήν ἀπὸ τήν δύναμιν τῆς Κ.Ο.Π. οἰουδήποτε σωματείου ἢ ποδοσφαιριστοῦ ἢ Διαιτητοῦ καταδικαζομένου διὰ σοβαράν παράβασιν τῶν βασικῶν ἢ θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς 'Ομοσπονδίας.

'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Σωματεῖον καί ὁ ποδοσφαιριστής καί ὁ Διαιτητής δικαιοῦνται ὅπως, ἐντός τῶν χρονικῶν ὁρίων ἅτινα καθορίζονται ὑπὸ τῶν περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ Κανονισμῶν, ἔφεσιβάλουν τήν ἀπόφασιν τῆς Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς ἐνώπιον τῆς 'Ανωτάτης Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς 'Αθλητισμοῦ."

Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἐνώπιόν μας περίπτωσις δέν ἐμπίπτει εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π. καί κατὰ συνέπειαν ἡ Α.Δ.Ε.Α. στερεῖται ἀρμοδιότητος νά ἐπιληφθῇ τῆς παρούσης ὑποθέσεως ὡς ἀνωτάτη δευτεροβάθμιος Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς.

'Ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, ἡ ἀπόφασις ἡμῶν ὅτι εἰς τήν παροῦσαν ὑπόθεσιν δέν χωρεῖ ἔφεσις ἐνώπιον τῆς Α.Δ.Ε.Α. δέν ἦτο ὁμόφωνος. 'Υπέρ αὐτῆς ἐτάχθησαν ὁ 'Αντιπρόεδρος τῆς Α.Δ.Ε.Α. καί ὁ ἐκ τῶν Μελῶν αὐτῆς κ. Παπαδόπουλος, ἐνῶ οἱ κ.κ. Δράκος καί Δικηγόροπουλος ἐψήφισαν ἐναντίον αὐτῆς.-

Οἱ περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ (Γενικά Διατάξεις καί Πειθαρχία) Κανονισμοί τοῦ 1970 ἕως 1971 προβλέπουν εἰς τόν Κανονισμόν 12 τὰ ἑξῆς:

"12. 'Η 'Ανωτάτη Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς 'Αθλητισμοῦ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίῳ. Ἐφ' ὅσον παρίστανται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ 'Αντιπρόεδρος αὐτῆς καί ἓν ἕτερον μέλος αὐτῆς. 'Ὅσάκις ἡ 'Ανωτάτη Δικαστικῆς 'Επιτροπῆς 'Αθλητισμοῦ ἀπαρτίζεται ἐκ δύο Μελῶν, μή ἐπιτευχθείσης ὁμοφωνίας, ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ 'Αντιπρόεδρος, ὡς θά ἦτο ἡ περίπτωσις, θά ἔχῃ δευτέραν ἢ νικῶσαν ψῆφον."

Εἰς τήν παροῦσαν περίπτωσιν ἡ 'Επιτροπῆς ἀπηρτίζετο ἐκ τεσσάρων Μελῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ 'Αντιπροέδρου, ἐγείρεται δέ τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον, ἐν ὅψει τῆς ἰσοψηφίας (2-2) καί ἐλλείψει ρητῆς προνοίας εἰς τοὺς περί Κυπριακοῦ 'Οργανισμοῦ 'Αθλητισμοῦ Κανονισμούς ὅσον ἀφορᾷ τήν τοιαύτην περίπτωσιν, ὁ 'Αντιπρόεδρος ἔχει δευτέραν ἢ νικῶσαν ψῆφον.

'Ὁ νομικός κανὼν ἐρμηνείας ἀνὰ κείμενον εἶναι ὅτι, ὡσάκις γίνεται δι' αὐτοῦ ἀναφορά εἰς ἓν πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἢ κατάστασιν, ὑπονοεῖται ὁ ἀποκλεισμός ἄλλων προσώπων, πραγμάτων ἢ καταστάσεων τῆς αὐτῆς κατηγορίας, τὰ ὅποια δέν ἀναφέρονται ρητῶς ἐν αὐτῷ. 'Ὁ κανὼν οὗτος συνοψίζεται εἰς

τό νομικόν αξίωμα "expressio unius est exclusio alterius" ως καί εἰς τό παρεμφερές "expressum facit cessare tacitum".

Τά ἀξιώματα ὅμως ταῦτα, βάσει παγίας νομολογίας, δεόν νά ἐφαρμόζονται μετά πολλῆς προσοχῆς.

Οὕτω διὰ νά ἐφαρμοσθῇ ὁ ἀνωτέρω κανὼν δέν εἶναι ἀρκετόν ὁ ρητός ὅρος καί ὁ σιωπηρός ὅρος νά εἶναι ἀπλῶς ἀσύμφωνοι. Πρέπει νά εἶναι σαφές ὅτι δέν εἶναι εὐλόγως δυνατόν νά ἐπιδιώκεται ἡ συνύπαρξις των. Τό "exclusio" ἢ ἡ παράλειψις νά καταστῇ τό "expressio" πλήρες ὀφείλεται συχνάκις εἰς παραδρομήν ἢ εἰς τό γεγονός ὅτι οὐδέποτε ὑπέπεσεν εἰς τήν ἀντίληψιν τοῦ συντάκτου ὅτι τό ἀντικείμενον, τό ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι παραλείπεται, ἔχρηζεν οἰασδῆποτε εἰδικῆς μνεΐας.

Τό "expressio unius exclusio alterius" δέν εἶναι δυνατόν νά ἐφαρμόζεται ὅπου ἡ ἐφαρμογή του ὀδηγεῖ εἰς ἀνακολουθίαν ἢ ἀσυνέπειαν.

Εἰς τήν ἐνώπιον μας περίπτωσιν κατά τήν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, τοῦ κ. Δικηγοροπούλου διαφωνοῦντος, εἶναι φανερόν ὅτι ὁ σκοπός τοῦ Κανονισμοῦ, διὰ τῆς ἐκχωρήσεως δευτέρας ἢ νικῶσης ψήφου εἰς τόν Πρόεδρον ἢ τόν Ἀντιπρόεδρον, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἦτο διὰ νά ἀποφεύγεται τό ἀδιέξοδον καί νά καθίσταται δυνατή ἡ λήψις ἀποφάσεως. Ὁ λόγος ὅμως αὐτός ἰσχύει ἐξ ἴσου τόσον εἰς τήν περίπτωσιν ἰσοψηφίας 1-1, ὅσον καί εἰς τήν περίπτωσιν ἰσοψηφίας 2-2.

Ἡ πλειοψηφία πιστεύει ὅτι ἡ ἔλλειψις ἀναφορᾶς ἐν τῷ Κανονισμῷ εἰς τήν περίπτωσιν ἰσοψηφίας 2-2 δέν ὀφείλεται εἰς σκόπιμον παράλειψιν, ἀλλ' εἰς τυχαίαν τοιαύτην, λόγῳ ὀβλεψίας ἀπό μέρους τοῦ συντάκτου τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὑπό τό φῶς τῶν ἀνωτέρω καί καθοδηγουμένη ὑπό τῆς νομολογίας ἡ Α.Δ.Ε.Α., διαφωνοῦντος τοῦ κ. Δικηγοροπούλου, ἀποφαίνεται ὅτι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἔχει δευτέραν ἢ νικῶσαν ψήφον, ὅχι μόνον ὡσάκις ὑπάρχει ἰσοψηφία 1-1, ἀλλά προκειμένου καί περί ἰσοψηφίας 2-2.

Κατά συνέπειαν, εἰς τήν παροῦσαν διαδικασίαν ἡ ληφθεῖσα ὑπό τοῦ Ἀντιπροέδρου καί ἐνός τῶν Μελῶν ἀπόφασις δεόν νά θεωρηθῇ ὅτι συγκεντρώνει 3 ψήφους ἔναντι 2 τῶν ἄλλων παρόντων μελῶν.

Ἐπειδή ἡ ἔφεσις τοῦ Σωματείου "Α.Π.Ο.Π." δέν ὑπεβλήθη εἰδικῶς πρὸς τήν Α.Δ.Ε.Α., ἀλλά πρὸς τόν Κυπριακόν Ὀργανισμόν Ἀθλητισμοῦ, ἡ Α.Δ.Ε.Α. κρίνει ὅτι ὑπό τὰς περιστάσεις τό Σωματεῖον "Α.Π.Ο.Π." δικαιούται ἐπιστροφῆς εἰς αὐτό τοῦ κατατεθέντος παραβόλου, ἐφ' ὅσον βάσει τῆς σχετικῆς Νομοθεσίας,

ώς αυτή τροποποιήθη διά τοῦ Νόμου 22 τοῦ 1972, ἔχει παραχωρηθῇ εἰς τὰ Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀρμοδιότης νά κρίνῃ καί ἀποφασίζῃ ἐπὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐφέσεων ἐναντίον ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Ὁμοσπονδιῶν.

Τό ἀποτέλεσμα τῆς παρουσίας διαδικασίας εἶναι ὅτι ἡ ἔφεσις δέν δύναται νά ἐκδικασθῇ ὑπό τῆς Α.Δ.Ε.Α., λόγῳ ἀναρμοδιότητος αὐτῆς.

Τίτος Φᾶνος

Ἀντιπρόεδρος ..... *τίτος φᾶνος* .....

Γάσσος Παπαδόπουλος

Μέλος ... *Γάσος Παπαδόπουλος* .....

Ἀντώνης Δράκος

Μέλος ... *Α. Δράκος* .....

Ἀνδρέας Δικηγόροπουλος

Μέλος ... *Α. Δικηγόροπουλος* .....

Λευκωσία 8η Ἀπριλίου 1981.